

توصیه‌های سازمان ملل به دولت‌ها در مورد خشونت علیه کودکان

عکس: مهرخانه

بر طبق یافته‌ها و نتایج حاصل از تحقیقات جدید، ارتکاب خشونت علیه کودکان، در درازمدت دارای آثار بسیار ناگواری بر سلامت روانی و جسمانی کودکان است در این خصوص به‌طور نمونه اشاره شده است به انتقال بسیاری از امراض و بیماری‌ها در ارتکاب خشونت‌های جنسی، تشویش و اضطراب‌های روحی و روانی، خودآزاری، خودکشی و بسیاری دیگر از معضلات جسمانی و روانی.

بنا به گزارش سازمان ملل متحد، بالغ بر نیمی از کودکان در کشور کامبوج، حداقل یکی از اشکال خشونت را قبل از هجده سالگی تجربه کرده‌اند.

ای را در خصوص ارتکاب خشونت علیه کودکان در منطقه شرق متحد، تحقیقات گسترده ملل‌های اخیر، سازمان، در سال [مهرخانه](#) به گزارش آسیا و اقیانوسیه ترتیب داده است، به‌طور نمونه می‌توان به تحقیقات انجام‌شده پیرامون بررسی وضعیت ارتکاب خشونت علیه کودکان در در- سال از سراسر کشور کامبوج 24 تا 13 نوجوان میان کودک و 376 هزار و 2 اشاره کرد. در این تحقیق، بالغ بر (1) کشور کامبوج مورد بررسی قرار - اند خصوص اشکال مختلف خشونت اعم از جسمی، روانی و خشونت جنسی که قبل از هجده سالگی تجربه کرده گرفتند.

در گزارش اخیری که با همکاری دولت کامبوج، سازمان ملل متحد و صندوق کودکان ملل متحد ارائه شده است، سطح وسیعی از ارتکاب خشونت علیه کودکان و نوجوانان در کشور کامبوج، آشکار شده است. عمدتاً ارتکاب خشونت جسمی و جنسی توسط افراد بزرگسالی صورت می‌پذیرد که کودکان را می‌شناسند و کودکان به آنان اطمینان دارند. به‌طور نمونه اشاره شده است به ارتکاب خشونت توسط دوستان و همسایگان.

همچنین از دیگر نکات جالب توجه این گزارش آن است که ارتکاب خشونت روانی عمدتاً توسط مادران و معلمان مرد صورت می‌پذیرد. نماینده ویژه دبیرکل ملل متحد در مورد خشونت علیه کودکان (2)، از همکاری دولت کامبوج تشکر و قدردانی کرده و آن را اقدامی مثبت قلمداد کرده است.

همچنین نماینده ویژه دبیرکل خاطرنشان کرده است که باید امحا و ریشه کن کردن تمامی اشکال خشونت علیه کودکان به عنوان یکی از ملاک‌های توسعه و پیشرفت ملی مورد توجه قرار گیرد و تمامی بخش‌های دولتی باید اقدامات لازم از جمله تخصیص بودجه و وضع قوانین و مقررات مقتضی و کارآمد در این رابطه را در دستور کاری خود قرار دهند.

به گزارش مهرخانه، بر طبق یافته‌ها و نتایج حاصل از تحقیقات جدید، ارتکاب خشونت علیه کودکان، در درازمدت دارای آثار بسیار ناگواری بر سلامت روانی و جسمانی کودکان است در این خصوص به‌طور نمونه اشاره شده است به انتقال بسیاری از امراض و بیماری‌ها در ارتکاب خشونت‌های جنسی، تشویش و اضطراب‌های روحی و روانی، خودآزاری، خودکشی و بسیاری دیگر از معضلات جسمانی و روانی.

بنا به اذعان نماینده ویژه دبیرکل در مورد خشونت علیه کودکان، برخی از مهم‌ترین اقداماتی که دولت‌ها باید در این زمینه اتخاذ کنند،

عبارت‌اند از:

1. وضع قوانین و مقرراتی که صراحتاً ارتکاب اشکال مختلف خشونت علیه کودکان را ممنوع می‌کند و وضع ضمانت‌اجراهای مؤثر و کارآمد در قبال ناقضان و متخلفان؛
2. ارتقای تلاش‌ها جهت فرهنگ‌سازی اجتماعی برای مقابله با ارتکاب خشونت علیه کودکان در سطح اجتماع؛
3. حمایت از دختران و پسران آسیب‌پذیر که در معرض قربانی خشونت‌شدن، قرار دارند؛
4. ترتیب دادن تحقیقات پیرامون معضل ارتکاب خشونت علیه کودکان و ارائه آمارها و یافته‌های دقیق جهت مقابله مؤثر و کارآمد با این معضل؛
5. همکاری با سایر دولت‌ها جهت مقابله با ارتکاب خشونت علیه کودکان تا سال 2015، به‌عنوان یکی از اهداف و برنامه‌های اهداف توسعه هزاره (3)

پی‌نوشت

1. Cambodia's Violence against Children Survey (CVACS)
2. Phnom Penh, Marta Santos, the UN Secretary-General's Special Representative on Violence against Children.
3. <http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=49137#.VEtD0Ram3vw>

1393 آذر 24